NORAKSTS

Lieta Nr. A 42 3277 06
Nr. A 1272-07/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 14.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,
piedaloties pieteicējam Andrim Badūnam,

atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pilnvarotajai pārstāvei Ilzei Krastiņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu Andra Badūna pieteikumā par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2005.gada 16.decembra lēmuma Nr.1/10478 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 21.oktobrī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk arī – Birojs vai atbildētājs) Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks J.Streļčenoks sastādīja protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.1-24/128 *(lietas 10.-11.lapa)*, norādot, ka pārbaudē konstatēts, ka Andris Badūns (turpmāk arī – pieteicējs) pildot Krāslavas rajona padomes priekšsēdētāja amata pienākumus, nav ievērojis likuma ,,Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmās daļas un 21.panta pirmās daļas 1.punkta prasības, t.i. Andris Badūns, pildot Krāslavas rajona padomes priekšsēdētāja amata pienākumus, ir veicis darbības, kurās viņš bija personiski un mantiski ieinteresēts, kā arī nav informējis Krāslavas rajona padomi par savu valsts amatpersonas amata pienākumu pildīšanu interešu konflikta situācijā. Atbildību par šo pārkāpumu paredz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $166.^{29}$ un $166.^{30}$ pants.

[2] 2005.gada 27.oktobrī Biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja I.Jurča pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/128 *(lietas 12.-14.lapa)*, ar kuru sodīja A.Badūnu ar naudas sodu Ls 150 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $166.^{29}$ un $166.^{30}$ pantu (turpmāk – sākotnējais lēmums).

[3] Ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka A.Loskutova 2005.gada 16.decembra lēmumu Nr.1/10478 (*lietas 15.-28.lapa)* tika nolemts atstāt 2005.gada 27.oktobra Biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas I.Jurčas lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/128 negrozītu.

[4] 2006.gada 20.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Andra Badūna pieteikums, kurā pieteicējs lūdz atcelt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2005.gada 16.decembra lēmumu Nr.1/10478 (turpmāk arī – Lēmums). Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[4.1] Lēmuma motīvu daļā ir norādīts, ka „izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ir ņemti vērā LAPK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi. Atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi nav konstatēti", kas ir pretrunā ar šajā daļā turpmāk teikto, ka izvērtējot lietā esošos pierādījumus „ir izvērtēts pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis un atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi".

Pieteicējs vērš uzmanību uz to, ka LAPK 274.panta pirmās daļas 5.punktā ir norādīts, ka lēmumā būtu jāatspoguļo, bez lietas izskatīšanā konstatētiem apstākļiem, arī tos apstākļus, kuri mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, kas tieši nav motivēts lēmuma motīvu daļā, bet vienīgi formāli ir ierakstīts, ka izvērtēti arī atbildību mīkstinoši apstākļi.

[4.2] Pieteicējs uzskata, ka pieņemot lēmumus nav ņemts vērā Krāslavas rajona padomes lietu pārvaldnieces – izpilddirektora vietnieces Lailas Vilmanes 2005.gada 26.oktobra Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam iesniegtais paskaidrojums, kurā viņa apliecina savu vainu dokumentu noformēšanā.

[4.3] Izvērtējot pieteicēja mantisko stāvokli, nav ņemts vērā apstāklis, ka pieteicēja apgādībā atrodas trīs, nevis viens bērns.

[4.4] Pieteicējs nepiekrīt faktam, ka piedaloties jautājuma izlemšanā par pieredzes apmaiņas braucienu uz Hajnovkas rajonu (Polijas Republika) no 2005.gada 24.februāra līdz 27.februārim ir bijis personiski un mantiski ieinteresēts, līdz ar to realizēja savas valsts amatpersonas pilnvaras interešu konflikta situācijā. Šis komandējums bija darba brauciens, kura laikā pieteicējs veica savus tiešos amata pienākumus ārpus Latvijas Republikas robežām.

[4.5] Ar rajona padomes lēmumiem attiecībā uz pieteicēja prēmēšanu un pabalstu izmaksu nav nodarīts kaitējums valstij, jo rajona padomes budžetā tika plānoti šādi līdzekļi, tie netika novirzīti no kādām citām budžeta izdevumu sadaļām. Tāpēc šajā gadījumā nepareiza dokumentu noformēšana vai pieteicēja nepiedalīšanās balsojumā nemainītu lietas būtību un pieteicējs uzskata, ka viņa darbība vai bezdarbība nav cēloniskā sakarībā ar sekām, kuras iestājās.

[4.6] Pieteicējs uzskata, ka šajā gadījumā, attiecībā pret viņu, varētu piemērot LAPK 21.pantu un atbrīvot viņu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu vai brīdinājumu, jo izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu.

[5] Atbildētājs tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos *(lietas 36.-46.lapa)* pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst un norāda uz šādiem zemāk minētajiem apstākļiem.

[5.1] A.Badūna paskaidrojumā norādītais, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu Nr.1-24/128 esošajiem faktiem viņš piekrīt un turpmāk daudz nopietnāk sekos protokolu un procedūras ievērošanai, likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" pildīšanai, ir vērtējams kā savas vainas atzīšana un nožēla par izdarīto. Līdz ar to Biroja priekšnieks A.Loskutovs, pieņemot 2005.gada 16.decembra lēmumu Nr.1/10478, atzina minēto par atbildību mīkstinošu apstākli.

[5.2] Biroja priekšnieks A.Loskutovs konstatēja, ka Biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja I.Jurča saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu ir ņēmusi vērā gan izdarītā pārkāpuma raksturu un pārkāpēja personību, gan arī vainas pakāpi, jo nav piemērojusi maksimālo LAPK 166.^{29} un 166.^{30}pantā paredzēto sodu.

[5.3] Pats fakts, ka administratīvo pārkāpumu izdarītājam ir apgādājami ģimenes locekļi, nevar kalpot par iemeslu atbilstoša soda nepiemērošanai un lietvedības administratīvo pārkāpumu lietā izbeigšanai.

[5.4] Biroja priekšnieks A.Loskutovs konstatēja, ka Biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas I.Jurčas lēmuma konstatējuma daļā norādītā atsauce uz likuma „Par pašvaldībām" 40.panta trešo daļu nav nepieciešama, jo minētās normas regulējums neattiecas uz rajona padomes sēdes gaitas atspoguļojumu protokolā un deputātu tiesībām izteikt savu viedokli par protokola konkrēto ierakstu precizitāti.

Līdz ar to Biroja priekšnieks A.Loskutovs secināja, ka šajā gadījumā jāpiemēro likuma „Par pašvaldībām" 37.panta otrās daļas 10.punkts, kas bija spēkā līdz 2005.gada 18.martam, kas noteica, ka protokolā ierakstāms to deputātu vārds un uzvārds, kuri, izpildot lēmumu pieņemšanas ierobežojumus, nav piedalījušies attiecīgajā lēmuma pieņemšanā.

Tas, ka I.Jurča nepamatoti norādīja lēmuma konstatējuma daļā atsauci uz likuma „Par pašvaldībām" 40.panta trešo daļu, neietekmē minētā lēmumu saturu un nemaina konkrēto lietu pēc būtības, līdz ar to nav pamata atzīt minēto kļūdu par būtisku.

[5.5] Ņemot vērā to, ka no Krāslavas rajona padomes sēžu protokola apstiprināšanas laika ne Krāslavas rajona padomes priekšsēdētājs, ne arī kāds no deputātiem nav konstatējuši protokolā minētās informācijas neatbilstību faktiskajai situācijai par balsojuma norises gaitu un atspoguļoto informāciju, turklāt Krāslavas rajona padomes 2005.gada 18.februāra sēdes protokola Nr.1 pareizību ar saviem parakstiem apliecināja Krāslavas rajona padomes priekšsēdētājs A.Badūns un Lietu pārvaldes vecāka speciāliste Laila Vilmane. Biroja priekšnieks A.Loskutovs piekrita Biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas I.Jurčas secinājumam, ka viņi piekrituši protokolā atspoguļotajai informācijai par balsojuma procesa gaitu.

[5.6] Birojs norāda, ka A.Badūnam kā Krāslavas rajona padomes priekšsēdētājam nav liegta iespēja doties komandējumā, taču A.Badūnam kā valsts amatpersonai ir aizliegts, pildot valsts amatpersonas amata pienākumus, piedalīties lēmuma pieņemšanā vai veikt citas darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt valsts amatpersonas personiskās vai mantiskās intereses.

Lemjot par A.Badūna nosūtīšanu pieredzes apmaiņas braucienā uz Hajnovkas rajonu, Kārslavas rajona padomes priekšsēdētājs ir lēmis jautājumu attiecībā uz sevi, līdz ar to bija personiski un mantiski ieinteresēti lēmuma pieņemšanā. Minētais norāda uz valsts amatpersonas personiskās un mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, kā arī mazina sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai.

[5.7] Biroja priekšnieks A.Loskutovs konstatēja, ka A.Badūna izdarītie administratīvie pārkāpumi nav atzīstami par maznozīmīgiem, tādējādi nav pamata atbrīvot A.Badūnu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[6] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu. Atbildētāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norādītos argumentus.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[9] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir izdarījis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmās daļas pārkāpumu, kur noteikts, ka valsts amatpersonai ir aizliegts, pildot valsts amatpersonas pienākumus, sagatavot vai izdot administratīvos aktus, veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, slēgt līgumus vai veikt citas darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās radinieki vai darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti. Tāpat konstatēts minētā likuma 21.panta pirmās daļas 1.punkta pārkāpums, kur noteikts, ka Valsts amatpersona nekavējoties rakstveidā sniedz informāciju augstākai valsts

amatpersonai vai koleģiālajai institūcijai par pašas, savu radinieku vai darījumu partneru mantisko vai citu personisko ieinteresētību kādas darbības veikšanā, kura ietilpst tās amata pienākumos.

[10] LAPK 166.[29]pantā paredzēta atbildība par apzinātu neziņošanu par atrašanos interešu konflikta situācijā – valsts amatpersonai uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Savukārt LAPK 166.[30] pants noteic, ka, par likumā noteikto, uzņēmējdarbības (komercdarbības), valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā – uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

[11] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir piedalījies jautājumu izlemšanā par prēmiju un pabalstu piešķiršanu sev kā Krāslavas rajona padomes priekšsēdētājam.

Lietā pastāv strīds par to, vai, pieņemot Lēmumu ir izvērtēts pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis un atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, kā arī par to, vai lietas izskatīšanas rezultātā piemērots samērīgs sods.

[12] LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot protokols par administratīvo pārkāpumu Nr.1-24/128 *(lietas 74.lapa)*, Krāslavas rajona padomes 2004.gada 28.oktobra protokola izraksts Nr.6 *(lietas 90.lapa)*, Krāslavas rajona padomes 2005.gada 18.februāra protokols Nr.1 *(lietas 98.-101.lapa)*, Krāslavas rajona padomes 2005.gada 10.marta protokols Nr.2 *(lietas 104.-107.lapa)*, Krāslavas rajona padomes 2005.gada 29.jūnija

protokols Nr.5 *(lietas 108.-111.lapa)*, darbinieka paskaidrojums *(lietas 76.lapa)*.

[13] Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 5.punktā noteikts, ka interešu konflikts — situācija, kurā valsts amatpersonai, pildot valsts amatpersonas amata pienākumus, jāpieņem lēmums vai jāpiedalās lēmuma pieņemšanā, vai jāveic citas ar valsts amatpersonas amatu saistītas darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt šīs valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās intereses. Saskaņā ar minētā likuma 11.panta pirmo daļu valsts amatpersonai ir aizliegts, pildot valsts amatpersonas pienākumus, sagatavot vai izdot administratīvos aktus, veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, slēgt līgumus vai veikt citas darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās radinieki vai darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti.

Tiesa uzskata, ka Krāslavas rajona padomei lemjot par pieteicēja nosūtīšanu pieredzes apmaiņas braucienā uz Hajnovkas rajonu (Polijas Republika), pieteicējam piedaloties balsojumā, pieteicējs ir piedalījies lēmuma pieņemšanā attiecībā uz sevi.

Tiesa pievienojas Biroja argumentam, ka piedalīšanās lēmuma pieņemšanā par komandējumu attiecībā uz sevi ir uzskatāma par darbību, kurā šī valsts amatpersona ir personiski un mantiski ieinteresēta, jo saskaņā ar 2002.gada 28.maija Ministru kabineta noteikumiem Nr.219 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem un darbinieku darba braucieniem saistītie izdevumi" izmaksātā komandējuma nauda, kas minētā noteikumu 4.punkta izpratnē ir uzskatāma par izmaksu, kurai ir kompensācijas raksturs, un saskaņā ar likumu „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" un likumu „Par valsts sociālo apdrošināšanu", nav apliekamas ar iedzīvotāju ienākuma nodokli un par tām nav veicamas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, jo tieši ietekmē valsts amatpersonas mantisko stāvokli. Tādejādi valsts amatpersonai ir jāatturas no darbību veikšanas, kurās viņa personiski vai mantiski ieinteresēta.

[14] Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 21.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka valsts amatpersona nekavējoties rakstveidā sniedz informāciju augstākai valsts amatpersonai vai koleģiālajai institūcijai par pašas, savu radinieku vai darījumu partneru mantisko vai citu personisko ieinteresētību kādas darbības veikšanā, kura ietilpst tās amata pienākumos.

Secināms, ka pieteicējam kā Krāslavas rajona padomes priekšsēdētājam bija jāinformē augstāko valsts amatpersonu vai koleģiālo institūciju – konkrētajā gadījumā Krāslavas rajona padomi, par savu atrašanos interešu konflikta situācijā, pirms jautājuma izlemšanas par pieteicēja nosūtīšanu komandējumā. Tā kā pieteicējs nav ievērojis informēšanas pienākumu, pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 166.^{29}pantu.

[15] LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Piemēroto tiesību normu sankcijas „uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā" (LAPK 166.[29]pants) un „uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā" (LAPK 166.[30]pants) paredz, ka, nosakot sodu, soda piemērotājam ir tiesības, ievērojot tiesību normā noteiktos ietvarus, pamatojoties uz lietderības apsvērumiem, noteikt administratīvā naudas soda apmēru.

Administratīvo naudas sodu iestāde pieteicējam piemērojusi saskaņā ar LAPK 35.panta otrās daļas noteikumiem, kas nosaka, ka ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Izvērtējot izdarīto pārkāpumu raksturu Birojs ir piemērojis naudas sodu simt piecdesmit latu apmērā.

[16] Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa atzīst par nepamatotu pieteicēja argumentu, ka Birojs pieņemot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, nav izvērtējis pārkāpuma raksturu un sabiedrisko bīstamību, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli un atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Birojs Lēmumā ir norādījis, ka ievērojot demokrātiskās iekārtas principu, ka sākotnējā lēmumā ir veikti apsvērumi, ka attiecībā uz pieteicēju pieņemtais lēmums ir nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu demokrātisko valsts iekārtu un sabiedrības intereses kā arī pieņemot lēmumu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir veikti administratīvā akta izdošanas lietderības apsvērumi, kas izriet no likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 2.pantā noteiktā mērķa, kas paredz nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai.

Atzīstams, ka valsts amatpersonai publiski tiesiskajās attiecībās jārīkojas atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Lai nodrošinātu normatīvo aktu ievērošanu, valsts ir izveidojusi kontroles mehānismu. Valsts amatpersonu darbību kontrolējošās un uzraugošās valsts iestādes,

normatīvo aktu neievērošanas gadījumos, ir tiesīgas izdot individuālos administratīvos aktus, administratīvi sodot vainīgās personas.

Secināms, ka Birojs pieņemot Lēmumu ir izvērtējis izdarītā pārkāpuma raksturu un apsvēris administratīvā akta izdošanas lietderību.

[17] LAPK 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. No citētās tiesību normas izriet, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstams arī tāds pārkāpums, kas izdarīts aiz neuzmanības.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, Birojs pamatoti konstatējis, ka 2004.gada 28.oktobra (protokols Nr.6, jautājums Nr.6), 2005.gada 18.februāra (protokols Nr.1, jautājumi Nr.9, 12), 2005.gada 10.marta (protokols Nr.2, jautājums Nr.6) un 2005.gada 29.jūnija (protokols Nr.5, jautājums Nr.22) Krāslavas rajona padomes sēdēs, pieteicējs kā Krāslavas rajona padomes priekšsēdētājs, ir piedalījies jautājumu izlemšanā par prēmiju un pabalstu piešķiršanu sev kā Krāslavas rajona padomes priekšsēdētājam, kā arī par pieredzes apmaiņas braucienu uz Hajnovkas rajonu (Polijas Republika). Minētajos padomes sēžu protokolos netika atspoguļota informācija, ka pieteicējs saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 37.panta otrās daļas 10.punktu *(kas bija spēkā līdz 2005.gada 18.martam)* un minētā likuma panta otrās daļas 11.punktu *(kas bija spēkā no 2005.gada 18.marta)*, lēmumu pieņemšanā attiecībā uz sevi nepiedalījās.

Tiesas ieskatā tas, ka Krāslavas rajona padomes izpilddirektora vietniece Laila Vilmane apliecinājusi savu vainu dokumentu noformēšanā nevar būt par pamatu pieteicēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības un piemērotā soda samazināšanai. Atzīmējams, ka minētā darbiniece paskaidrojumu *(lietas 76.lapa)* sniegusi tikai par 2005.gada 18.februāra sēdes protokola noformēšanas apstākļiem. Kritiski vērtējams tas, ka paskaidrojums sniegts pēc Biroja uzsāktās pārbaudes un protokola par administratīvo pārkāpumu sastādīšanas – 2005.gada 26.oktobrī, un lietā nav iesniegti citi pierādījumi, kas apliecinātu pārrakstīšanās faktu, kļūdaini noformējot protokolu datorā.

Par to, ka fiksēti pārkāpumi izdarīti aiz neuzmanības tehnisko darbinieku vainas dēļ, neliecina lietā konstatētie apstākļi, ka pārkāpumi veikti atkārtoti salīdzinoši lielā laika periodā no 2004.gada 28.oktobra līdz 2005.gada 29.jūnijam.

[18] Par būtisku procesuālu pārkāpumu nav atzīstams tas, ka sākotnējā lēmumā netika konstatēts, ka pieteicējs nožēlojis izdarīto pārkāpumu, kas atzīstams par apstākli, kas mīkstina atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Tiesas ieskatā, tas nav novedis pie Lēmuma prettiesiskuma pēc būtības.

Kā to atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments līdzīgas lietās, tikai tad, ja šādu apsvērumu neizdarīšana vai nepareiza izdarīšana ir novedusi pie administratīvā akta prettiesiskuma pēc būtības, administratīvais akts ir atceļams *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-245 15.punktu, Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 30.maija sprieduma lietā Nr.SKA-127 11.punktu)*.

APL 81.panta piektajā daļā noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

Apstākļus, ka pieteicējs nožēlojis izdarīto pārkāpumu, tā apgādībā ir trīs bērni, ir ņēmusi vērā un izvērtējusi Biroja augstāka amatpersona, pieņemot Lēmumu par apstrīdēto sākotnējo administratīvo aktu.

Tiesa pievienojas atbildētāja argumentam, ka apstākļi, ka pieteicējs apzinās izdarīto pārkāpumu un to nožēlo, tā apgādībā ir trīs bērni, konkrētajā gadījumā nav pamats pieteicēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības un piemērotā soda samazināšanai.

[19] Balstoties uz visiem iepriekš norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka pieteicējam piemērots samērīgs sods un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka A.Loskutova 2005.gada 16.decembra lēmums Nr.1/10478 ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums par tā atcelšanu ir nepamatots un noraidāms.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt Andra Badūna pieteikumu par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2005.gada 16.decembra lēmuma Nr.1/10478 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis (paraksts) M.Birkmanis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ M.Birkmanis
Rīgā, 2007.gada 14.augustā.